

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2021 m. rugsėjo 27 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Godos Ambrasaitės-Balynienės, Alės Bukaviniienės ir Gražinos Davidonienės (kolegijos pirmininkė), susipažinusi su 2021 m. rugsėjo 20 d. paduotu atsakovo F. I. kasaciniu skundu dėl Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. birželio 22 d. nutarties peržiūrėjimo,

n u s t a t ė:

Atsakovas F. I. padavė kasacinį skundą dėl Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. birželio 22 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovės I. K. ieškinį atsakovui F. I. dėl pirkimo–pardavimo sutarties nutraukimo, kainos gražinimo, nuostolių atlyginimo, procesinių palūkanų priteisimo. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir [CPK](#)) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų ([CPK](#) 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindą būtiną būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais ([CPK](#) 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliama teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, taip pat kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas [CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto](#) pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis), skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Atsakovas nurodo, kad teismas, taikydamas ir aiškindamas materialiosios teisės normas dėl pardavėjo garantijos, nustatydamas pareigą pirkėjui įsitikinti perkamo daikto kokybe bei perkeldamas jam visą įsigyjamą daikto kokybės riziką, nukrypo nuo formuojamos teismų praktikos. Atsakovo teigimu, teismas, priimdamas sprendimą, vadovavosi vien tik ieškovės liudininkų prieštarais parodymais ir uždarosios akcinės bendrovės „Autojuta“ surašyta sąskaita, visiškai ignoruodamas atsakovo liudininkų parodymus ir jo pateiktą 2018 m. liepos 24 d. transporto priemonės apžiūros aktą, atliktą specialistų.

Atsakovas taip pat nurodo, kad teismas, cituodamas ir vienpusiškai vertindamas teismų praktiką, suformuotą panašaus pobūdžio bylose, padarė neteisėną išvadą, jog alternatyvius reikalavimo dėl išlaidų automobilio defektų šalinimui priteisimo patenktinti nebegalima ir sutarties nutraukimas yra vienintelis būdas išspręsti ginčą. Atsakovo manymu, teismo nurodyta praktika yra suformuota bylose, kuriose buvo kitokios faktinės aplinkybės, t. y. kai automobilis po jo įsigijimo sugedo ir dėl gedimo tapo netinkamas eksploatuoti. Anot atsakovo, šiuo atveju to nebuvo ir teismas priimdamas sprendimą rėmėsi vien ieškovės liudininkų parodymais ir privataus serviso išankstine sąskaita už atliktinus darbus, dėl ko padarė nepagrįstą išvadą dėl tikėtino automobilio netinkamumo jį eksploatuoti.

Taip pat atsakovas pažymėjo, kad nagrinėjamam atveju nutraukimas pritaikytas kaip neadekvati galimai pažeistų teisių gynimo priemonė, kadangi išnagrinėjus bylą apeliacinės instancijos teisme atsakovas buvo priverstas atsiimti automobilį tam, kad galėtų bent iš dalies padengti iš jo priteistą sumą, be jokių papildomų remontų praėjo techninę apžiūrą ir pardavė automobilį kitam pirkėjui. Anot atsakovo, ši aplinkybė patvirtina faktą, kad automobilis buvo tinkamas eksploatuoti.

Be kita ko, atsakovas teigia, kad teismai nukrypo nuo įrodinėjamą ir įrodymų vertinimą reglamentuojančių taisyklių ir šiuo klausimu suformuotos kasacinio teismo praktikos. Atsakovo teigimu, teismai pagrindiniu ginčo pirkimo–pardavimo sutarties pažeidimu laikė tai, kad pardavimo dieną transporto priemonė neatitiko jai keliamų privalomų techninių reikalavimų dėl nustatyto neva trūkumo – tuščio katalizatoriaus bakelio. Atsakovas pažymėjo, kad Valstybinės kelių transporto inspekcijos prie Susisiekimo ministerijos viršininko 2008 m. liepos 29 d. įsakymu Nr. 2B-290 patvirtintų Techninių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų reikalavimais 2 dalies 8.2.1.1 punktas nustato, jog išmetamųjų dujų neutralizavimo (toksiškumo mažinimo) įrangos reikalavimas yra taikomas transporto priemonėms, kurios pirmą kartą įregistruotos po 2004 m. sausio 1 d. (arba jų modelio metai yra 2004 m. ir vėlesni) ir privalomajai techninei apžiūrai Lietuvos Respublikoje pirmą kartą pateiktos po 2013 m. kovo 1 d. Atsakovas nurodė, kad nagrinėjamam atveju ginčo transporto priemonė šio reikalavimo netenkina, todėl net ir nesant katalizatoriaus, ši transporto priemonė atitiko ir toliau atitiktų jai keliamus privalomus techninius reikalavimus.

Atrankos kolegija, susipažinusi su atsakovo F. I. kasacinio skundo argumentais, teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasacinio skundo argumentai, kuriais pasisakoma dėl netinkamo teisės normų taikymo, nepatvirtina [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalies 1 punkte nustatytų kriterijų kasacijai, be to, kasacinio skundo argumentais taip pat nepagrindžiamas nukrypimas nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos bei [CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkte](#) nurodyto kasacijos pagrindo egzistavimas. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad kasaciniame skunde nekeliami tokių teisės klausimų, kurie atitiktų nors vieną [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalyje nurodytą bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindą.

Dėl nurodytų priežasčių yra pagrindas konstatuoti, kad atsakovas F. I. nepagrindė, jog egzistuoja teisinis pagrindas peržiūrėti bylą kasacine tvarka. Taigi kasacinis skundas neatitinka [CPK](#) 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakyta priimti ([CPK](#) 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais, 4 dalimi,
n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.
Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjos Goda Ambrasaitė-Balynienė

Alė Bukaviniene

Grażina Davidonienė